

РЕШЕНИЕ

№ 4588

гр. София, 09.07.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 22 състав,
в публично заседание на 11.06.2021 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Десислава Корнезова

при участието на секретаря Илияна Тодорова, като разгледа дело номер **8229** по описа за **2020** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 – чл. 178 от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/ във вр. чл. 27, ал. 5 от Закона за предотвратяване и установяване на конфликт на интереси (ЗПУКИ) (отм.) и във връзка с § 3, т. 3 и § 5, ал.1 от Преходните и заключителни разпоредби на Закона за противодействие на корупцията и отнемане на незаконно придобитото имущество (ПЗР на ЗПКОНПИ).

Образувано е по жалба на Р. П. П. срещу Решение № РС-037-17-045 от 18.07.2018г. на Комисия за противодействие на корупцията и за отнемане на незаконно придобитото имущество /КПКОНПИ/.

Жалбоподателят оспорва решението като незаконосъобразно, поради постановяването му при допуснати съществени процесуални нарушения и в противоречие с материалния закон. В обстоятелствената част на жалбата се твърди, че не е налице конфликт на интереси, тъй като за да се установи такъв е необходимо да е налице частен интерес, който може да повлияе върху безпристрастното и обективно изпълнение на правомощията. Такъв частен интерес не е доказано да съществува. Освен това счита, че измененията на посочената Наредба са гласувани от всички общински съветници и са щели да бъдат приети и без неговото гласуване. Посочва, че на проведеното заседание на комисията на 18.07.2018г. не е бил изслушан. Освен това излага, че като е взела решението си след изтичане на предвидения в закона двумесечен срок, Комисията е нарушила сериозно закона.

В проведеното съдебно заседание на 11.06.2021г. жалбоподателят се представлява

от адв. М. Ц., който поддържа жалбата. По същество моли съдът да постанови решение, с което актът да бъде отменен, поради неговата незаконосъобразност. Подробни съображения са изложени в депозираните на 23.06.2021г. писмени бележки. Акцентира се на обстоятелството, че производството по преписката е приключило с вземането на решение по протокол № 29/09.05.2017г., а повторното произнасяне на комисията на 18.07.2018г. е извършено в нарушение на процесуалните правила. Нарушен бил и принципът по чл.11 от АПК, като комисията неоправдано е бездействала в дълъг период от време, не е събрала нови доказателства и не е изслушала жалбоподателя. Аргументира се и липса на частен интерес по см. на чл.2 ал.2 от ЗПУКИ /отм./.

Ответникът – КПКОНПИ, чрез процесуален представител юрк.А. П. оспорва жалбата. В хода по същество на спора излага съображения за законосъобразно проведено и приключило административно производство. В писмени бележки са развити доводи за неоснователност на жалбата. Заявено е искане за присъждане на юрисконсултско възнаграждение.

Прокурор от Софийска градска прокуратура, редовно призована, не взема участие в производството по делото и не дава заключение по законосъобразността на оспорения акт.

Административен съд София-град, като обсъди релевантите от страните доводи и прецени събраните по делото доказателства, приема за установено следното от фактическа страна:

Административното производство пред КПКОНПИ е било образувано въз основа на подаден сигнал с вх. № С-2017-37/10.03.2017г. срещу общински съветник Р. П. П..

От Общински съвет- Х. са били изискани с писмо № С-2017-37/13.03.2017г. подробно посочени писмени документи, които са представени в Комисията на 23.03.2017г. Това са клетвен лист, подписан от жалбоподателя, от който е видно, че Р. П. П. е съветник в Общински съвет- Х. с мандат 2015 г. – 2019 г., декларация по чл. 12, т.2, вр. чл. 14 ЗПУКИ /отм./ от 11.11.2015 г., в която е декларирал дялово участие в [фирма], и [фирма] – 33,33% и в двете дружества.

Безспорно по делото е, че жалбоподателят като общински съветник в Общински съвет-Х. е член на две постоянни комисии - Постоянната комисия по обществен ред и законност и на Постоянната комисия по бюджет и финанси, като е избран за такъв, видно от протокол № 2 от 11.12.2015г. /л.96-л.99/

Р. П. П. в качеството си на като общински съветник, е участвал в гласуването и приемане на решение № 385 по протокол № 18 от заседание на 24.02.2017г., с което решение се отменя чл. 40 от Раздел VI „Такси за технически услуги“ от Наредбата за определяне и администрирането на местните такси и цени на услуги на територията на [община] и се създава нов чл. 40. В разпоредбата на чл. 40, ал.12, т.1 от Наредбата е определен нов размер на таксите за технически услуги, като за одобряване или отказ за одобряване на самостоятелни план-схеми и/или парцеларни планове, както и техните изменения за В и К мрежи, електронни, съобщителни, електрически, топлопроводни, газопроводни, нефтопроводни и др. мрежи на техническата инфраструктура, цената е 0.30 лв. за 1 лин.м., но не по-малко от 50 лв. и не повече от 300 лв. Преди промяната, текстът на чл. 40 от Наредбата, е определял цена от 1 000 лв. В чл. 40, ал.12, т.5 от Наредбата пък е предвидено, че за издаване или отказ от издаване на разрешение за засипване на мрежите и съоръженията на техническата

инфраструктура цената е 1 лв. за 1 лин.м., но не по-малко от 50 лв. и не повече от 200.00 лв., а преди промяната цената е била по-ниска.

Жалбоподателят е присъствал на заседанието на Общински съвет- Х., проведено на 24.02.2017г. и е гласувал „за“.

С решение № 510/21.06.2018 г., постановено по адм.дело № 339/2018 г. на Административен съд-Хасково, е отменена изцяло Наредбата за определяне и администрирането на местните такси и цени на услуги на територията на [община], приета с решение № 439/27.11.2009г., изменена с решение решение № 385, прието по протокол № 18 от 24.02.2017г.

По административната преписка е представен и протокол от 21.02.2017г. на Постоянната комисия по бюджет и финанси при Общински съвет-Х., на което заседание е разгледана докладна записка от кмета на [община] относно отмяната на чл. 40 от Раздел VI „Такси за технически услуги“ от Наредбата за определяне и администрирането на местните такси и цени на услуги на територията на [община] и създаване на нов чл. 40 от същия раздел. На заседанието, на което е присъствал и жалбоподателя да подкрепят докладната записка и проекта за решение, са гласували всички присъствали членове на тази комисия /л.81-л.83/.

Видно от протокол от 22.02.2017 г. от заседание на Постоянната комисия по обществен ред и законност, докладната записка на кмета на [община] във връзка с изменението на чл. 40 от Наредбата също е била разгледана и обсъдена, като е взето решение по т.8 да се подкрепи докладната записка и проекта за решение. Жалбоподателят също е гласувал „за“ /л.84-л.91/.

По преписката е приложена и докладната записка от кмета на [община] /л.100-120/ относно отмяната на чл. 40 от Раздел VI „Такси за технически услуги“ от Наредбата за определяне и администрирането на местните такси и цени на услуги на територията на [община] и за създаването на нов чл. 40 от същия раздел. В мотивите се излага, че голяма част от таксите по Наредбата са неоправдано завишени, създават пречки за развитието на бизнеса и инфраструктурата и т.н.

Дружеството [фирма], ЕИК[ЕИК], представлявано от Р. П. П. е с предмет на дейност: покупка на стоки или други вещи с цел продажба в първоначален, преработен или обработен вид; изграждане, управление и опериране с електронно съобщителни мрежи; доставка на телекомуникационни услуги и услуги, свързани с телекомуникационни дейности; покупка, продажба, изграждане, инсталиране, обслужване и инженеринг на всякакви видове технически и телекомуникационни съоръжения, уреди, инсталации и системи; проучване, проектиране, разработване, мултиплициране, търговска дейност и внедряване на програмни продукти и програмно-технически системи, извършване на консултантска дейност, обучение и услуги в областта на информатиката и електронно-изчислителната техника; производство и разпространение на аудио-визуални произведения, както и дублаж и субтитриране на такива; продажба на автомобили (вкл. и електромобили), сервиз и поддръжката им, включително доставка на резервни части; изграждане на системи за производство на електроенергия, зарядни станции; извършване на всички видове строително-монтажни и ремонтни работи; консултантски услуги, както и всяка друга незабранена от закона дейност. Всякаква дейност или услуга, която изисква специален лиценз и/или разрешение ще бъде извършвана само след надлежното получаване на такъв лиценз и/или разрешение. Жалбоподателят е съдружник в това юридическо лице с дялово участие от 33.33 %. Видно от представена справка от НСИ,

териториално статистическо бюро- Х., на [фирма] е определена основна икономическа дейност „Далекосъобщителна дейност чрез фиксирани мрежи“, с код 61.10 по К.-2008.

Дружеството [фирма], ЕИК[ЕИК], представлявано от Шени Д. е с предмет на дейност: телевизионна дейност (телевизионен оператор) – след надлежна регистрация от С., изработване и разпространение на телевизионни програми, изграждане и поддържане на съоръжения за телевизионна дейност, закупуване и разпространение на телевизионни програми, придобиване на права върху телевизионни програми, издателска и продуцентска дейност, всяка друга свързана дейност, както и други стопански дейности, незабранени от законите на Република България. На 13.02.2018г. Р. П. П. е прехвърлил дружествения си дял на друг съдружник и е заличен като съдружник в дружеството.

С писмо изх. № С-2017-37/5/13.04.2017г., получено на 24.04.2017г. жалбоподателят е поканен да бъде изслушан от Комисията на нейно заседание на 27.04.2017г. от 12.50 ч. Жалбоподателят Р. П. П. е подал възражение срещу сигнала с вх. № С-2017-37/9/27.04.2017 г., в което е изложил становище за липса на конфликт на интереси.

На проведеното заседание на 27.04.2017г. Р. П. П. се е явил лично е изложил своите възражения / протокол № 28/27.04.2017 г., т.9, л.21-л.27/. На това заседание КПУКИ е била в състав от трима члена – Н. Н., К. С., П. Б..

На 09.05.2017г. е проведено второ заседание на КПУКИ, която е била в същия състав, на което е разгледана докладна записка, обобщаваща проверката по сигнала /протокол № 29/09.05.2017г., л.28-л.32/. На заседанието е обсъден проект на решение, с което да бъде установено наличието на конфликт на интереси. На заседанието не е взето решение, тъй като „за“ установяване на конфликт на интереси са гласували двама от членовете, а един е гласувал „против“. За липсата на взето решение на заседание от 09.05.2017г. са уведомени лицата подали сигнала, както и настоящия жалбоподател /л.209-л.214/. Уведомени са също така, че проекта за решение ще бъде разгледан отново на заседание на комисията, след попълване на членовете на нейния състав.

След приемане на ЗПКОНПИ, обн. ДВ. бр.7 от 19.01.2018г. е избран нов състав на комисията, вече с наименование Комисията за противодействие на корупцията и отнемане на незаконно придобито имущество /ЗПКОНПИ/. Тя се състои Председател: П. Г., Зам.-председател: А. С., Членове: А. Г.- Ц., П. Й. и С. К..

След избирането на новия състав на комисията, с доклад № С-2017-37/17/12.07.2018 г., от дирекция „Публичен регистър и конфликт на интереси“ е предложен проект на решение, което е в същия смисъл, какъвто е предходния проект на решение.

С оспореното Решение № РС-037-17-045/18.07.2018г., е установено наличието на конфликт на интереси по отношение на жалбоподателя Р. П. П., за това че, в качеството си на лице, заемащо публична държавна длъжност /общински съветник в Общинския съвет- Х./, е упражнил правомощията по служба като е участвал в гласуване на проект за решение относно отмяната на чл. 40, раздел VI „Такси за технически услуги“ и създаване на нов чл. 40 от същия раздел в Постоянна комисия по бюджет и финанси на 21.02.2017г. и в Постоянната комисия по обществен ред и законност на 22.02.2017г., в частен интерес на свързани с него лица по см. § 1, т.1 ДР на ЗПУКИ /отм./ [фирма] и [фирма], в нарушение на чл. 8, изр.1, пр. 1 ЗПУКИ /отм./.

Установено е, че Р. П. П. не е подал декларация по чл. 12, т.4 ЗПУКИ /отм./ във връзка

с посоченото гласуване, както и е установено наличието на конфликт на интереси по отношение на жалбоподателя, за това че в качеството си на лице, заемащо публична държавна длъжност /общински съветник в Общинския съвет- X. е упражнил правомощията по служба като е участвал в гласуване на решение № 385/24.02.2017г., с което е отменен чл. 40, раздел VI „Такси за технически услуги“ от Наредбата за определяне и администрирането на местните такси и цени на услуги на територията на [община] и е създаден нов чл. 40 от същия, като е определен нов размер на таксите за технически услуги, в частен интерес на свързани с него лица по см. §1 , т.1 ДР на ЗПУКИ /отм./ [фирма] и [фирма], в нарушение на чл. 7, ал. 1 ЗПУКИ /отм./.

Установено е, че жалбоподателят не е подал декларация по чл. 12, т.4 ЗПУКИ /отм./ във връзка с гласуването на решение № 385/24.02.2017г. на Общински съвет- X. в нарушение на чл.16 ал.1 от ЗПУКИ /отм./.

Със съдебно решение № 3630/29.05.2019г. по адм. дело № 9020/2018г. на АССГ, II-ро отд., 59 състав е била отхвърлена жалбата на Р. П. П. срещу този административен акт.

С решение № 10456/29.07.2020г., постановено по адм.дело № 11134/2019г. на ВАС на РБ, VI-то отд., съдебният акт на АССГ е бил отменен, като делото е върнато за ново разглеждане, което се осъществява в настоящото производство.

В изпълнение на задължителните указания на касационната инстанция е постановено разпореждане от 11.09.2020г., с което ответната страна е задължена да представи на съда следните доказателства:

1.Проведено ли е заседание на Комисията в периода 09.05.2017г.-18.07.2018г. В случай, че е проведено следва да се представи заверено копие от съставения протокола от него.

2.Уведомен ли е Р. П. П. за повторно развитото се разглеждане и произнасяне по сигнал № С-2017-037/10.03.2017г. В случай, че е уведомен да се представи заверено копие от уведомлението.

3.В случай, че е насрочено и проведено заседание в периода 09.05.2017г.-18.07.2018г. следва да се представят доказателства, че Р. П. П. е поканен да се яви и да вземе участие в него.

4. Кои са причините, довели до продължаване на срока по чл. 27, ал. 1 от ЗПУКИ /отм./ и до ново произнасяне по сигнала с издаване на оспорения акт.

Представен е протокол № 835/18.07.2018г. на КПКОНПИ, видно от който е проведено заседание и е взето решение по сигнал вх. № С-2017-37/10.03.2017г. Гласуването със „за“ е от пет члена на комисията, а именно: П. Г., А. С., А. Ц., С. К., П. Й..

За периода 09.05.2017г.-18.01.2018г. са били проведени 55 заседания на комисията, а за периода 19.01.2018г.-18.07.2018г. са проведени 15 заседания на ответника.

При така установеното от фактическа страна, Административен съд София-град обосновава следните правни изводи:

Жалбата е процесуално допустима - насочена е срещу индивидуален административен акт по смисъла на чл. 21, ал. 1 от АПК, подлежащ на съдебен контрол, подадена е в преклузивния 14-дневен срок по чл. 149, ал. 1 от АПК и от активно легитимирано лице - адресат на акта.

Разгледана по същество, жалбата е ОСНОВАТЕЛНА.

При проверката за законосъобразност на оспорения административен акт съдът съобразява основанията, сочени от оспорващия, и служебно разписаните в чл. 146 АПК.

Съгласно § 5, ал.1 от ПЗР на ЗПКОНПИ, послужила като правно основание за издаване на оспореното решение, неприключилите до влизането в сила на този закон проверки и производства пред съда във връзка с отменения Закон за отнемане в полза на държавата на имущество, придобито от престъпна дейност, както и производства по установяване на конфликт на интереси и налагане на административни наказания, се довършват по досегашния ред от Комисията. Предпоставка за прилагането на тази норма е производството пред Комисията да не е приключило до влизане в сила на ЗПКОНПИ (обн. ДВ, бр. 7 от 19.01.2018г.). Наличието на тази предпоставка изисква извършването на преценка относно правния характер и съдържанието на решението по протокол № 29/09.05.2017 г., в каквато насока са и задължителните указания на Върховния административен съд на Република България, дадени с решение № 10456/29.07.2020г., постановено по адм. дело № 11134/2019 г.

Видно от Протокол № 29/09.05.2017 г., като т.4 от дневния ред е включено приемане на решение по сигнал № С-2017-037/10.03.2017г. Представен е доклад вх. № С-2017-037#10/05.05.2017 г. от дирекция „Правна“ към който е приложен проект за решение по производството по чл. 27, ал.2 от ЗПУКИ (отм.) за установяване на конфликт на интереси. Заседанието е проведено в присъствието на членовете на Комисията: Н. Н., К. С., П. Б.. При разискванията и гласуването, за внесения проект на решение за установяване на конфликт на интереси „ЗА“ са гласували – Н. Н. и К. С., „ПРОТИВ“ е гласувал П. Б.. В резултат на това по т. 4 от дневния ред с два гласа „ЗА“ и един „ПРОТИВ“ Комисията е решила: „Не приема проекта на решение по чл. 27, ал. 2 от ЗПУКИ по производство, образувано по сигнал с рег. № С-2017-037/10.03.2017г., поради липса на изискуемото от чл. 22ж, ал. 2, изр. 2 от ЗПУКИ мнозинство. Да се изпрати уведомление на заинтересованото лице и на сигналподателя за днешното заседание.“

Съгласно нормата на чл. 22ж, ал. 2 от ЗПУКИ /отм./, заседанията на комисията се провеждат при кворум повече от половината от всички членове. Решенията се вземат с мнозинство повече от половината от всички членове с явно гласуване. В случая, решението по т. 4 по протокол № 29/09.05.2017г. е взето с необходимия кворум (повече от половината от членовете – Н. Н., К. С. и П. Б.), но при липсата на изискуемото мнозинство за установяване на конфликт на интереси, а именно: повече от половината от всички членове. Нормата на чл. 27, ал. 2 от ЗПУКИ императивно очертава вариантите на краен акт за процедурата - решение на комисията, с което се установява конфликт на интереси или че не е налице конфликт на интереси. Според правилото на чл. 15 ал.6 от ПОДКПУКИ, за да е налице такъв краен акт комисията следва да е взела решението си с необходимото мнозинство.

Изложеното дава основание да се приеме, че решението по т. 4 по протокол № 29/09.05.2017 г. със съдържание: „Не приема проекта на

решение по чл. 27, ал. 2 от ЗПУКИ по производство, образувано по сигнал с рег. № С-2017-037/10.03.2017г., поради липса на изискуемото от чл. 22ж, ал. 2, изр. 2 от ЗПУКИ мнозинство“, представлява акт по чл. чл. 27, ал. 2 от ЗПУКИ, с който се установява, че не е налице конфликт на интереси. Това решение по същността си е крайният акт, с който е приключило производството образувано пред КПУКИ по сигнал № С-2017-037/10.03.2017 г., респ. с него се слага край на висящността на образуваното административно производство пред КПУКИ, поради което и не може да намери приложение нормата на § 5, ал.1 от ПЗР на ЗПКОНПИ (обн. ДВ, бр. 7 от 19.01.2018 г.).

По делото не е спорно, че за решението Р. П. П. е уведомен с писмо изх. № С-2017-037#13/10.05.2017г., което е получено от него на 11.05.2017г. Уведомен е и подателят на сигнала. Липсват доказателства решението да е оспорено по съдебен ред. Това дава основание на настоящия съдебен състав да приеме, че решението по т. 4 от Протокол № 29/09.05.2017г. е влязло в сила към дата- 18.07.2018г., когато е постановено оспореното в процеса **Решение № РС-037-17-045/18.07.2018 г.** на КПКОНПИ.

Влезлите в сила административните актове могат да бъдат отменяни или изменяни само при наличието на хипотезите, регламентирани в чл. 99 от АПК, съставляващи основания за възобновяване на производството. В случая, атакуваната **Решение № РС-037-17-045/18.07.2018 г.** на КПКОНПИ не насочва към наличие на такива мотиви, няма и отразено фактическо и правно основание за отмяната на предходното решение. Посочването на правното основание на § 3, т. 3 и § 5, ал. 1 от ПЗР на ЗПКОНПИ не обосновават нито една от хипотезите на чл. 99 от АПК, доколкото визираните норми се отнасят до неприключили производства, каквото както вече бе посочено не е настоящото. Този пропуск съставлява особено съществено нарушение на процесуалния закон и като такова е основание за прогласяване на нищожността на решението. Вярно е, че мотивите за издаването на един акт могат да се съдържат и в други документи по преписката, но в случая такива не се съдържат в нея и няма позоваване на основания за пререшаване на въпроса измежду изчерпателно изброените в закона. Едностранното пререшаване на въпрос, решен с влязъл в сила административен акт е недопустимо с оглед необходимостта от сигурност в правния оборот и когато един административен орган допусне такова пререшаване, същият излиза извън рамките на своята компетентност, тъй като той няма законово право да нарушава тази сигурност и да се произнася по разрешен вече окончателно проблем. Такова право за него би възникнало едва при възобновяване на административното производство, каквото в случая не е

осъществено. Самата процедура по възобновяване започва по инициатива на лицата, посочени в чл. 100 от АПК. Освен това, за да се допусне възобновяване, е необходимо спазването на императивно регламентирани срокове в чл. 102 от АПК, но след като не е визирано основание за възобновяване, то не може и да се обсъжда въпросът за спазването на тези срокове, които зависят от вида на основанието. Разглеждането на искането за възобновяване се прави по специална процедура, регламентирана в глава шеста на АПК и преди да бъде пререшен въпросът по същество следва да е било допуснато изрично възобновяване на производството по реда на глава пета, съгласно чл. 103, ал. 4 от АПК. В настоящия случай такава процедура изобщо не е била открита, а директно е пристъпено към постановяване на повторното решение на 18.07.2018г. Не се касае и за преразглеждане на акта, каквото се допуска по чл. 91 от АПК, тъй като тази императивна правна норма поставя срок в който може да се оттегли, да се отмени или измени решението. 14-дневният срок за преразглеждането, респективно отмяната на решението по т. 4 по протокол № 29/09.05.2017г. е изтекъл и липсват данни за подадена жалба или протест.

На второ място, за заседанието на 18.07.2018г., на което е постановено оспореното решение, Р. П. П. не е уведомен за неговото провеждане. Това нарушение съгласно нормата на чл. 146 т.3 от АПК следва да бъде квалифицирано като съществено нарушение на административно производствените правила, след като е бил лишен от възможността да участва като страна в производството по издаване на индивидуалния административен акт. Нарушен е чл. 26 ЗПУКИ /отм./, тъй като Комисията на заседанието на 18.07.2018г. не е изслушала лицето, срещу което е водено производството. Аналогична е и разпоредбата на чл.72 ал.5 от ЗПКОНПИ. Нарушението е от категорията, представляваща абсолютно основание за отмяна на постановения административен акт. Без правно значение за делото е обстоятелството, че жалбоподателят е бил изслушан от друг състав на Комисията на 27.04.2017г., защото не е спазен принципът за непосредственост. С неуведомяването на лицето за предстоящото повторно произнасяне на Комисията е ограничено правото на жалбоподателя да разбере за повторното произнасяне на Комисията, като по този начин е нарушен и установения принцип в чл. 13 АПК за предвидимост на действията на административния орган. На Р. П. П. е било съобщено на 11.05.2017г., че при наличието на мнозинство ще бъде проведено ново заседание, но не и в какъв срок ще се осъществи това действие. Административният орган е длъжен да започне, да проведе и да приключи административното производство, при условията, посочени в

закона, а двумесечният инструктивен срок за произнасяне е уреден като самостоятелна гаранция за приключване на производството в разумен срок. В периода 09.05.2017г.- 17.07.2018г. не са извършвани никакви процесуални действия, не са събирани нови доказателства, не са изисквани становища и разяснения от страните в производството или от трети лица.

На трето място, на заседанието на 18.07.2018г., за което е съставен протокол № 835 са взели участие П. Г.- Председател на КПКОНПИ, А. С.- зам.председател, А. Ц., С. К. и П. Й.- членове на КПКОНПИ. Решението по т.33 от дневния ред, с което се установява конфликт на интереси е взето след гласуване с пет гласа „за“. Оспореният акт, обективиран в писмена форма под № **РС-037-17-045** от същата дата- 18.07.2018г. е поставено и подписано от четиричленен състав на Комисията, състоящ се от: П. Г., А. Ц., С. К., П. Й.. Зам. председателят на Комисията А. С., който е гласувал на заседанието на 18.07.2018г. не е подписал административния акт, нещо повече не е посочен, като лице, което е участвало при вземането на решението на колективния орган. Съгласно чл.15 ал.7 и ал.8 от Правилника за организацията и дейността на КПУКИ „решенията на комисията се подписват от всички членове, участвали в гласуването. Неподписване на решение от член от комисията при спазване на необходимия кворум и мнозинство не се отразява на валидността на решението. Член на комисията, който не е съгласен с решението, го подписва с особено мнение. Особеното мнение се мотивира в срок от три работни дни от приемане на решението и се прилага към него“. Административният акт трябва да бъде постановен от състава на органа, чийто членове са взели участие в заседанието, на което е приключило производството. В конкретния случай това не е така, защото на заседанието са присъствали и гласували 5 човека „за“, а решението е издадено от четиричленен състав на КПКОНПИ. Посоченият порок води за нищожност на административния акт, която следва да бъде обявена.

На четвърто място, съгласно чл. 27, ал. 1 от ЗПУКИ (отм.), КПУКИ се произнася с решение в двумесечен срок от откриване на производството по чл. 23, ал. 1. В случая оспореното решение е взето на заседание на 18.07.2018 г. по сигнал вх. № С-2014-037/10.03.2017г., т.е. след изтичането на посочения срок. В съдебната практика е наложено разбирането, че срокът има инструктивен характер и неспазването му не води до преклудиране на правото на органа да се произнесе с акт по същество. Ето защо, неоснователно се явява възражението на жалбоподателя в този смисъл.

В заключение, настоящият съдебен състав приема, че оспореното **Решение № РС-037-17-045/18.07.2018г.** на КПКОНПИ е нищожно, защото е издадено от орган, излязъл извън рамките на своята материална компетентност, издадено при липса на фактическо и правно основание и в съществено противоречие с императивни правни норми. Жалбата е основателна и доказана и подлежи на уважаване. Административният акт не е породил правни последици и констатираната от съда негова недействителност следва да бъде обявена /в.т.см. вж. решение № 3337/12.03.2021г. по адм. дело № 10282/2020г., решение № 2544/24.02.2021г. по адм. дело № 8297/2020г. на ВАС на РБ/.

Мотивиран от горното и на основание чл. 172, ал. 2 от АПК, *Административен съд София-град*, 22-и състав,

Р Е Ш И:

ОБЯВЯВА НИЩОЖНОСТТА на **Решение № РС-037-17-045 от 18.07.2018г.** на Комисия за противодействие на корупцията и за отнемане на незаконно придобито имущество /КПКОНПИ/, по жалбата на Р. П. П..

РЕШЕНИЕТО подлежи на обжалване с касационна жалба в 14-дневен срок от съобщаването му на страните чрез Административен съд София-град пред Върховния административен съд на Република България.

РЕШЕНИЕТО да се съобщи на страните чрез изпращане на препис от него по реда на чл. 138, ал. 3 във връзка с чл. 137 АПК.

Съдия:

